

HELŚIŃSKA FUNDACJA PRAW CZŁOWIEKA
HELSINKI FOUNDATION for HUMAN RIGHTS

RADA FUNDACJI

Hallna Bortnowska-Dąbrowska
Henryka Bochniarz
Janusz Grzelak
Ireneusz C. Kamiński
Witolda Ewa Oslatyńska

Teresa Romer
Andrzej Rzepliński
Wojciech Sadurski
Mirosław Wyrzykowski

ZARZĄD FUNDACJI

Prezes: Danuta Przywara
Wiceprezes: Maciej Nowicki
Sekretarz: Piotr Kładoczny
Skarbnik: Lenur Kerymov
Członek Zarządu: Dominika Bychawska-Słnierska

Warszawa, dnia 5 lutego 2019 r.

185/2019/PIP/JJe

Szanowny Pan

Prokurator Dariusz Żądło

Naczelnik Mazowieckiego Wydziału
Zamiejscowego Departamentu do Spraw
Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji
Prokuratury Krajowej
ul. Krakowskie Przedmieście 27
00-071 Warszawa

Szanowny Panie Naczelniku!

Do Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka zwrócił się obrońca Piotra ██████
C██████ – adw. Bartłomiej ████████. Zasygnalizował problem z doręczaniem żonie
podejrzanego Agnieszce C██████ zarządzeń w przedmiocie zgody na widzenia z
osadzonym.

Z jego relacji wynika, że Pani Agnieszka C██████ złożyła do Mazowieckiego
Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i
Korupcji Prokuratury Krajowej dwa wnioski o zgodę na widzenie ze swoim mężem. Ze
względu na to, że nie otrzymała odpowiedzi, zadzwoniła do Prokuratury. Pani ████████
została poinformowana, że jej wnioski zostały rozpoznane pozytywnie i podpisane
przez Prokuratora. Jednakże jej ich nie odesłano, ponieważ Pani ████████ nie wysłała

do organu znaczków i zaadresowanych kopert. W związku z tym żona podejrzanego wystąpiła z kolejnym wnioskiem, tym razem załączając do pisma trzy znaczki pocztowe i trzy koperty (o łącznej wartości około 25 zł). W jednym z zarządzeń w przedmiocie zgody na widzenie z mężem Pani ██████████ zauważyła błąd w dacie, który uniemożliwiłby jej wejście do jednostki penitencjarnej. W związku z tym postanowiła wysłać wniosek o kolejną zgodę, tym razem bez załączonego znaczka oraz koperty. Jak wynika z relacji A. ██████████, z sekretariatu Prokuratury dowiedziała się, że pismo nie zostanie do niej wysłane i „może je odebrać osobiście, jeżeli ma problem z wysłaniem znaczka i koperty”.

W wyniku zaistniałej sytuacji 22 listopada 2018 r. adw. Bartłomiej ██████████ wystąpił do Mazowieckiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu Do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w Warszawie z pismem o udzielenie informacji, na jakiej podstawie prawnej od Agnieszki ██████████ żądano przekazania znaczków pocztowych i kopert w celu doręczenia decyzji. W dniu 21 grudnia 2018 r. obrońca Piotra ██████████ ██████████ otrzymał odpowiedź na powyższe pismo. Zdaniem Prokuratury, „zarządzenie w przedmiocie wyrażenia zgody na widzenie nie podlega doręczeniu a jedynie wydaniu”. Powołując się na art. 100 § 4 Kodeksu postępowania karnego (dalej: k.p.k.) Prokurator stwierdził, że ponieważ Pani ██████████ otrzymała zgodę na widzenie z mężem, nie przysługuje jej zażalenie, „stąd brak podstaw prawnych, aby zarządzenie w tym przedmiocie doręczyć”. Natomiast, w ocenie Prokuratora, zgodnie z art. 157 § 1 k.p.k. „zarządzenie w przedmiocie zgody na widzenie **nie podlega doręczeniu a jedynie wydaniu**”.

Nie możemy zgodzić się z argumentacją przywołaną w piśmie Prokuratora. W doktrynie słowo „wydanie” interpretowane jest bowiem jako doręczenie. Jak słusznie stwierdził J. Skorupka, „gdy nie zachodzą warunki doręczenia w związku z zaskarżaniem orzeczenia, uwierzytelniony odpis orzeczenia należy **doręczyć** stronie i osobie, której ono bezpośrednio dotyczy na podstawie art. 157 § 1 k.p.k. (zob. postanowienie SN z 16.07.2009 r., III KZ 51/09, LEX nr 515560)¹. Przepis ten z uwagi na jego ogólny

---

¹ R. A. Stefański, S. Zabłocki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166, Wolter Kluwer, 2017.

charakter znajdzie zastosowanie zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i postępowaniu jurysdykcyjnym².

Natomiast przepis art. 100 § 4 k.p.k. nakazuje doręczać postanowienia i zarządzenia, od których przysługuje środek odwoławczy podmiotom uprawnionym do wniesienia tego środka, a postanowienie kończące postępowanie jego stronom, jeżeli nie byli obecni przy ogłoszeniu tych decyzji³. Helsińska Fundacja Praw Człowieka pragnie również zauważyć, że zgodnie z § 189 pkt 3 *Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury*: **„Oryginał zarządzenia o zgodzie na widzenie doręcza się osobie odwiedzającej, natomiast jego kopię pozostawia w aktach podręcznych”**.

Należy podkreślić, że brak doręczenia zarządzenia o zgodzie na widzenie z osobą osadzoną uniemożliwia przeprowadzenia takiego widzenia. Zapewnienie kontaktu ze światem zewnętrznym, w tym utrzymanie więzi z rodziną, jest warunkiem humanitarnego traktowania osadzonych. Warto podkreślić, że ograniczenie kontaktu osoby pozbawionej wolności z najbliższą rodziną musi czynić zadość kryteriom określonym przez art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Tymczasowo aresztowany ma prawo do poszanowania jego życia rodzinnego, tym samym należy umożliwić mu utrzymywanie kontaktów z najbliższą rodziną. Za L. Garlickim warto powtórzyć, że ograniczenie musi zawsze być „konieczne w demokratycznym społeczeństwie”, tzn. musi odpowiadać „naglącej potrzebie społecznej” i pozostawać w proporcji do celu, którego realizacji ma służyć (zob. wyr. ETPCz z 23.9.1998 w sprawie McLeod p. Zjednoczonemu Królestwu, par. 52; wyr. ETPCz w sprawie Messina, par. 64)⁴.

Mając powyższe na uwadze Helsińska Fundacja Praw Człowieka zwraca się do Pana Naczelnika z prośbą o odniesienie się do zaistniałej sytuacji. Uprzejmie prosimy o udzielenie odpowiedzi na pytania, dlaczego Pani Agnieszka ██████████ zastała poproszona o pokrycie kosztów doręczenia zarządzenia o zgodzie na widzenia oraz czy taki zwyczaj

---

² D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, Wolters Kluwer, 2018

³ R. A. Stefański, S. Zabłocki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166, Wolters Kluwer, 2017.

⁴ L. Garlicki, Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, Tom I, Komentarz do artykułów 1-18, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2010, str. 534.

należy do stałej praktyki Mazowieckiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej.

W imieniu Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka

teny opary numeru

Helsińska Fundacja Praw Człowieka
SEKRETARZ ZARZĄDU

Piotr Kłodoczny